



گفتگوی ارتباطات بین گروهی

نویسنده: شری پرلماتیر
بوئن

دانشیار ارتباطات، دانشگاه ویلانوا، پنسیلوانیا، ایالات متحده آمریکا

تعریف

گفتگوی ارتباطات بین گروهی عبارت است از یک روند تعامل تقویت شده و آسان شده که باعث گسترش شناسایی جمعی از هویت های اجتماعی در بستری از نابرابری های اجتماعی و ساختارمند می گردد. گفتگوی ارتباطات بین گروهی باعث ارتقاء تغییر شناختی و مؤثر شرکت کنندگان و همچنین عمل مشارکتی و دگرگونی اجتماعی از طریق ارتباط گفتگویی و انتقادی می گردد. گفتگوی ارتباطات بین گروهی شامل یادگیری متنی درباره نظام های تشویق و تنبیه با تأکید بر مهارت های شنیدن و پرسش گفتگویی در انباشتن مشارکت خود و دیگری است. بازبودن فکر و احترام در داخل گروه از طریق برقراری اصول بنیادین مشخصی ایجاد گردیده و برای کمیّت معینی از گفتگوها

تقویت می گردد. گفتگوی ارتباطات بین فرهنگی به وسیله مراحل از گرامیداشت نیروهای محرکه ای از تفاوت و تسلط در سطوح فردی و سیاسی، اشتغال به خود، خودبازتابش انتقادی و بنا نمودن پیوستگی توسعه می یابد.

معمولاً هر گفتگوی ارتباطات بین گروهی بر یک موضوع ویژه

تأکید می کند که غالباً عبارت است از نژاد یا جنس ولی موضوعاتی دیگر همچون توانایی، جایگاه اقتصاد اجتماعی یا مذهب را نیز دربر می گیرد. تسهیل-کنندگان و شرکت کنندگان به شکل آشکاری گزیده گردیده اند تا هویت های گوناگون مورد بررسی را بازنمایانند. به طور مثال یک گفتگوی جنسیتی با یک زن و یک مرد به طور مشترک تسهیل گردیده به طوری که شرکت کنندگان طوری انتخاب شده اند تا هم زنان و هم مردان را دربرگیرند.

چه کسانی با این اصطلاح سرو کار دارند؟

دانشکده ها و دانشگاه ها برنامه های گفتگوی ارتباطات بین فرهنگی را مورد استفاده قرار می دهند. این مباحث بر پایه تاریخ بومی می تواند در گروه های روانشناسی اجتماعی، کارهای



Center for Intercultural Dialogue Key Concepts in Intercultural Dialogue

مفاهیم کلیدی در گفتگوی بین فرهنگی

روابط بین شخصی تلقی نموده از آن به عنوان «علت» تغییر یاد می کنند. یافتن صدای کسی که از طریق تفاوت، گسیختن فشار، و اعلام آشکار به عنوان یک هم پیمان سخن می گوید همگی فرآیندهایی بوده که نیازمند پژوهش بیشتری است.

اجتماعی، علوم، ارتباطات یا زندگی دانشجویان مطرح گردد. دبیرستان ها و نهادهای اجتماعی بهره گیری از شیوه های گفتگوی ارتباط بین فرهنگی را برای گسترش مهارت ها و راهکارها بین دانش آموزان و نهادهای مؤسس آغاز کرده اند.

منابع

د تورک، اس. (2006). قدرت گفتگو: پی آیندهای گفتگوی بین گروهی و دلالت بر ساخت پیمان و کارگزاری. فصلنامه ارتباطات، 54، 33-51.

گورین، پی.، ناگدا، بی. آر.، & زونیگا، ایکس. (2013). گفتگو میان تفاوت: عمل، نظریه و پژوهش بر روی گفتگوی بین گروهی. نیویورک: بنیاد راسل سیج.

مترجم: رامین حاجیان فرد

ارتباط با گفتگوی بین فرهنگی

از این نظر که گفتگوی بین فرهنگی تفاوت های موجود در اندیشه ها و برداشت ها را در مقابل هم قرار می دهد، لذا الگویی را ارائه می نماید که به ایجاد یک ساختار شکلی، مجالی برای فهمی عمیق تر، تصحیح سوءتفاهم ها، تعلیق بی عدالتی و تغییر شکل احساس به عمل فراهم می گردد. گفتگوی ارتباطات بین فرهنگی نیازمند مشارکت از سوی شرکت کنندگان بوده تا فرآیند مزبور را طبقه بندی کرده و درباره تفاوت گفتگو نمایند.

آنچه می ماند

طبیعت ساختارمند ارتباطات و همچنین ارتباطات به عنوان عمل نیازمند مطالعه بیشتر است. بسیاری از مردم به جای آن که روند ارتباطی را به عنوان یک عمل قدرتمند و تأثیرگذار بر